

Scénář – audio – Marcel Hájek

Vypravěč: Pan Marcel Hájek se narodil 20.září 1965. V jeho dětství ho opustil otec a jeho maminka si našla nového přítele, se kterým si dobře rozuměl a vzal si po něm příjmení. Jeho dětství podle jeho slov nestrádal. Později v životě psal přijímačky na vysokou školu, ve kterých neuspěl

Pan Hájek: (nahrávka 1 4:17 – 4:43) „*Žádnej špatnej, pretože tam byl takový princip, že jste museli napřed udělat testy než jste šli k ústním zkouškám. Ty testy byly z fyziky a chemie a ty jsem neudělal. Jenomže neudělalo to 92% lidí a udělalo to jenom 8% lidí. A to bylo udělané tak, proto aby ta fakulta, kde samozřejmě převažovali ve vedení fakulty bolševické kádry a oni si pak mohli vybrat podle svýho.*“

Vypravěč: Jelikož měl šanci se dostat další rok na fakultu, tak byl povolán na pitevnu. Zároveň mu to umožnilo odložit vojnu. V následujícím roce se na fakultu dostal. Během studia dával hodně najevo nesouhlas s komunismem s čímž se dostal do problémů a připojil se ke společnosti disidentů.

Pan Hájek: (nahrávka 1 19:53 – 20:41) „*paní doktorka Šimandlová, která nebyla přístupná k diskuzi. Já jsem chtěl přečíst prohlášení Charty 77 na hodině, my jsme si tyhle prohlášení tam běžně četli, jako prohlášení těch nezávislých občanských iniciativ a ona mi na to jako nedovolila, byla naštvaná. Řekla, že jestli chceme o tom něco, my jsme řekli, jak jsme argumentovali logicky, my jsme říkali, že to máme odsuzovat a nuní nás tady ten režim, abychom to všechno odsuzovali. Psali takový články ztroskotanci a samozvanci v rudém právu a o chartistech takhle, tak ať víme proti čemu máme protestovat, ať to každý ví a to prohlášení každý slyší. A ona řekla, že jestli chceme můžeme napsat třeba do novin, tak jsme napsali petici do rudého práva*“

Vypravěč: Sepsali tedy petici do Rudého práva, kterou podepsalo 170 studentů. Následně na to přišla řasa výslechů na státní bezpečnosti, kteří po něm chtěli jména studentů, kteří petici podepsali. Pan Hájek jim je nedal a zapíral její existenci (vlastnictví) spolu s panem Zinderou. Z tohoto důvodu mu hrozili vyhozením ze školy.

Pan Hájek: (nahrávka 2 1:09 – 1:45) "*... byl jsem připravený, že kdyby mě vyhodili z fakulty, tak zdrhnu. Já umím jazyky, mohl jsem dostudovat kdekoliv jinde. Měl jsem kontakty venku na západě, jak jsem si říkal, dostuduji v Rakousku, v Británii nebo v Americe. V Americe mám příbuzný, v Izraeli mám příbuzný, mohl jsem někam jít. Takže jsem si říkal, kdyby mě měli vyhodit, já jsem nikdy estebákům nic nepodepsal, když mi vyhrožovali vyhozením. Jsem si říkal dobře, když mě vyhodíte, tak se nedá nic dělat, ale potom zažádám o vystěhování.*"

Vypravěč: V roce 1989 začala revoluce. I lékařská fakulta v Plzni se zapojila do procesu. A pan Hájek měl za úkol shromáždit studenty

Pan Hájek: (nahrávka 1 26:30 – 26:52) "*Tak my jsme měli ráno, to si pamatuji, že ráno v pondělí jsme měli praktika z pediatrie (z dětského lékařství) se studentem Zindrem jsme zdrhli z těch praktik. Koupili jsme si ruly, obrovskou ruly balících papírů a tempery. A na ty balící papíry jsme psali výzvy a ty jsme vylepovali na vysoké školy v Plzni a menz a do klubů,*

že sraz ve čtyři odpoledne před Lékařskou fakultou. Takže jsme to takhle vylepili všude, no a pak už tam bylo plno před Lékařskou fakultou."

Vypravěč: V následujících letech se angažoval v české politice a podílel se např. na založení ODS a rozvoji Plzně. Díky jeho pozici chirurga začal cestovat po světě – a byl např. v Africe, na Blízkém Východě, kde operoval vysoce postaveného Imáma.

Pan Hájek: (nahrávka 2 39:10-39:26; 40:30-40:43) "*...v Iráku během prvních dvou měsíců jsem operoval Baserského Imáma - vysokého muslimského duchovního. Pána takového úžasného do půltěla schovaného za asi metrovým plnovousem a on tam přišel a měl karcinom. Dvě věci mi zajistil - jednak mi dal krásný imámský oděv, s tím kabátem a všechno to mám ho doma, krásně složený, to mám a studium islámu."*

Vypravěč: Pan Marcel Hájek se svojí odvahou a cílevědomostí zapsal do dějin našeho národa. Je taky inspirací, že jít odvážně do věcí a za pravdou má smysl. A na závěr vzkaz pro mladou generaci

Pan Hájek: (nahrávka 2 50:21 - 50:48) "*dnešní generaci bych vzkázal, jenom to aby se trošku více zabývala historií. Protože považuji za velký deficit, že jako se bere to že je svoboda a že demokracie že to mnoho mladých lidí bere jako naprostou samozřejmost a diví se vlastně, že by se nějak o sebe měli starat, že po nich něco chce, že by měli studovat a že nebude dáno nic zadarmo a že musí něco pro to dělat a něco vyvíjet."*